

Verebes Ernő

DÖNTÉS A KÉPTELENSÉGBEN

Látod? Semerre egy hívogató táj,
Hegycsúcs, vagy legalább fennsík,
Part, amit a tenger felől láthatsz,
Hisz amíg felmászol, kievezel,
Már megszületett, amit tervezel,
A döntés, mely minden mást kizár,
Kiváltképp a parttalant.
Pedig éveid megsúgták,
Csak a maradandó képes újfent,
S ugyanakkor alatt, a régiségben,
Emlékek restségén rágódva,
Magát lehetőségekre hangolni át.
A mezők látványa sem kíván
Bokortól bokorig méterrúd-elszámolást,
Kimért falomb-bókolást a szélben,
Ha a nyílt, kék égre kikönyököl a Nap,
Mindegyé téve, pillantásod épp a térre,
Vagy valamely fűszálra veted.
Pihenj hát meg e látvány közepén,
Fejeden láthatatlan kalap,
Így, akármerre indulsz is barátom,
El nem veszítheted talmi oltalmadat.